

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 8CoCsp/19/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119368233  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119368233.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., C. rad XX, o zaplatenie 2.917,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7Csp/14/2020-149 zo dňa 12. mája 2021, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .  
Žalovanému **n e p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie zhora uvedeným rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 240 eur zastavil a žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol s tým, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.2 Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 144, § 145 ods. 2, 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 879 v zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

1.3 Súd prvej inštancie uznesením č. k. 7Csp/14/2020-104 zo dňa 19.05.2020 rozhodol o pripustení zmeny strany sporu tak, že namiesto pôvodného žalobcu (resp. právneho predchodcu) vstúpil do konania žalobca z dôvodu, že počas konania došlo k postúpeniu pohľadávky na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.04.2020.

1.4 Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1589075126 uzavretej dňa 17.12.2015 podľa § 497 ObZ aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, teda ako dodávateľ a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou bol spotrebiteľom, preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 OZ. Keďže poskytovanie úverov bolo predmetom obchodnej činnosti pôvodného žalobcu (veriteľa), preto veriteľ a dlžník, uzavreli zmluvu o úveru podľa § 497 ObZ, ktorá je tak, ako bolo uvedené vyššie zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 OZ. Uviedol, že v konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení uviedol, že z úradnej povinnosti skúmal, či právo veriteľa nie je premlčané, a to s poukazom na § 54a OZ. Uviedol, že žalobca podal žalobu dňa 07.09.2019. Zdôraznil, že v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 OZ.

Preto od zročnosti splátky a nie až uplynutím troch mesiacov resp. zosplatnením, plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Mal za to, že v prejednávanej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že právny predchodca žalobcu, celý dlh platne zosplatnil ku dňu 16.11.2016. Napriek tomu, že právny predchodca v podaní zo dňa 21.10.2016 (výzva na splatenie dlžnej časti úveru), presne nešpecifikoval, od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z § 53 ods. 9 OZ, nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou najneskôr dňa 20.07.2016. Keďže od jej splatnosti do 16.11.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac, ako tri mesiace, v zmysle už citovaného § 103 OZ, plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia, alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Uviedol, že ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 20.07.2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného s tým, že trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu, tak uplynula najneskôr 20.07.2019 a keďže žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 07.09.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Súd prvej inštancie pre podporu správnosti svojho rozhodnutia poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov v obdobnej veci napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15.05.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 zo dňa 28.01.2018 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019.

1.5 Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia k námietke žalobcu, že žalovaný uhradil splátku dňa 20.07.2016 uviedol, že predmetná skutočnosť nie je pravdivá, keďže podľa výpisu zaplatil len sumu 0,94 eur, čo však na uvedenom právnom posúdení nič nemení, pretože splátka splatná dňa 20.07.2016 nebola splnená (úplne). Rovnako sa súd prvej inštancie nestotožnil s argumentáciou žalobcu, podľa ktorého začala premlčacia lehota plynúť odo dňa splátky splatnej 20.10.2016, pretože takýto výklad je v priamom rozpore s ustanovením § 103 OZ veta druhá s tým, že takýto výklad podľa názoru súdu prvej inštancie zakladá zjavný rozpor doslovného výkladu s teleologickým účelom uvedenej právnej normy, v dôsledku čoho podľa názoru súdu nebolo cieľom zákonodarcu, aby premlčacia lehota začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky bezprostredne predchádzajúcej zosplatneniu úveru, pretože v takom prípade, by veriteľ nemohol uplatniť ani právo podľa § 53 ods. 9 OZ.

1.6 Súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 240 eur zastavil, pretože, žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie z dôvodu realizácie úhrad žalovaného po podaní žaloby, avšak ešte pred tým ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, preto súhlas žalovaného so späťvzatím časti žaloby potrebný nebol.

1.7 O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 CSP, avšak vzhľadom na to, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, žiadne ani zo spisu nevyplývajú nárok na ich náhradu žalovanému nepriznal.

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť, prípadne napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v zmysle ktorého v prípade ak dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ, tak ako v uvedenom prípade podaním zo dňa 16.11.2016, tak premlčacia doba pre splátky splatné do budúca začína plynúť odo dňa zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní po dobu dlhšiu ako tri mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (v danom prípade splátku zo dňa 20.07.2016, pre nezaplatenie ktorej s poukazom na § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ mohlo dôjsť k zosplatneniu dňa 16.11.2016). Mal za to, že súd prvej inštancie na podklade uvedeného dospel k právnemu záveru, že premlčacia doba začala plynúť už dňom 20.07.2016 pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného a uplynula najneskôr dňom 20.07.2019 s tým, že keďže žaloba bola podaná na súde dňa 07.09.2019, bola podľa názoru súdu prvej inštancie podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z vyššie uvedeným právnym názorom sa žalobca v podanom odvolaní nestotožnil a poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou

s tým, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. Zdôraznil, že keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádza resp. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.10.2016. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že v prípade splátok predchádzajúcich vyhláseniu mimoriadnej splatnosti plyní samostatná trojročná premlčacia doba a pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plyní premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru t. j. splátky splatnej dňa 20.10.2016. Uviedol, že výklad § 103 OZ druhej vety súdu prvej inštancie považuje za nesprávny s tým, že takýto výklad by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pre vyhlásením mimoriadnej splatnosti by nemuseli byť premlčané (napr. v konkrétnom prípade splátka zo dňa 20.09.2016), avšak zostatok dlhu resp. splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadne splatnosti) by už bol premlčaný, pretože plynutie premlčacej doby splátok by bolo posunuté o 3 mesiace pozadu. V tejto súvislosti poukázal žalobca aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tým, že napríklad splátka úveru so splatnosťou dňa 20.09.2016 bola v prejednávanom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety § 103 OZ uplatnená v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, pretože ide o splátku splatnú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru resp. splátku pre ktorú má plynúť samostatná premlčacia doba. Záverom na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/12/2021 zo dňa 12.04.2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/5/2020 zo dňa 25.03.2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/6/2020 zo dňa 15.01.2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/45/2020 zo dňa 08.12.2020, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020 zo dňa 25.05.2020, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania je žaloba zo dňa 07.09.2019, ktorou sa právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu vo výške 2.742,64 eur s príslušenstvom dôvodiac, že dňa 17.12.2015 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. 1589075126, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur s tým, že žalovaný predmetný úver neplnil riadne a včas, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na jeho omeškanie a na možnosť predčasnej splatnosti úveru, keďže žalovaný na upozornenie nereagoval, dňa 16.11.2016 vyhlásil úver za predčasne splatný (mimoriadne zosplatenie úveru).

7.2 Súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 240 eur zastavil a vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, keď s postupom podľa § 54a OZ dospel k záveru o premlčaní nároku žalobcu. Z vykonaného dokazovania mal za to, že právny predchodca žalobcu celý dlh platne zosplatal ku dňu 16.11.2016 s tým, že s poukazom na § 103 OZ uviedol, že premlčacia doba celého zosplateného dlhu začína plynúť nie od okamihu doručenia oznámenia, alebo výzvy veriteľa na jeho splnenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie, teda splátky splatnej dňa 20.07.2016. Trojročná premlčacia doba uplynula najneskôr 20.07.2019 a ak žalobca podal žalobu dňa 07.09.2019, tak v tomto čase bol už jeho nárok premlčaným.

8. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby zo strany súdu prvej inštancie, keď mal za to, že právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti

bezprostredne predchádza resp. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.10.2016 s tým, že v prípade splátok predchádzajúcich vyhláseniu mimoriadnej splatnosti plyní samostatná trojročná premlčacia doba a pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plyní premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru t. j. splátky splatnej dňa 20.10.2016. V tejto súvislosti žalobca argumentoval aj tým, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tým, že splátka úveru so splatnosťou dňa 20.09.2016 bola v prejednávanom prípade uplatnená v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, pretože ide o splátku splatnú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru resp. splátku pre ktorú má plynúť samostatná premlčacia doba.

9. Medzi stranami konania nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy dňa 18.12.2015, ako aj to že vzhľadom na postavenie žalobcu ako dodávateľa a žalovaného ako spotrebiteľa ide o spotrebiteľskú úver, na ktorý je potrebné aplikovať právnu úpravu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Sporným ďalej nebolo ani to, že žalobca na základe predmetného úveru poskytol žalovanému peňažné prostriedky, ako aj to, že žalovaný bol zo splnením dlhu v omeškaní viac ako tri mesiace, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

10. Vzhľadom na rozsah a odvolacie námietky žalobcu je predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdenie okamihu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ, pri postupe podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ, ktorej posúdenie má fundamentálny význam pre zhodnotenie, či žalobcom uplatnený nárok je resp. nie je premlčaným.

11. K odvolaciemu dôvodu žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa ustanovenia § 103 OZ pri dohodnutom plnení v splátkach, plyní premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivej splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 OZ musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplateného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 OZ nevyužije, plyní premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (103 OZ druhá veta).

16. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že právny predchodca žalobcu platne a súladne s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ zosplatal celý dlh ku dňu 16.11.2016, keď dňa 21.10.2016 upozornil žalovaného na jeho omeškanie s plnením jednotlivých splátok viac ako tri mesiace a súčasne ho vyzval k úhrade zameškaných splátok s tým, že žalovaný napriek predmetnej výzve svoj záväzok

vyplývajúci zo záväzkovoprávneho vzťahu vzniknutého zo zmluvy o úvere nesplnil. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný ku dňu doručenia výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 21.10.2016 bol v omeškaní viac ako 3 mesiace resp. bol v omeškaní s plnením splátok 20.08.2016, 20.09.2016 a 20.10.2016. Vzhľadom na uvedené je teda zrejme, že splátka, ktorá spôsobila resp. bola príčinou zročnosti celého dlhu je práve splátka ku dňu 20.08.2016, naopak splátka splatná k 20.10.2016 bola splátkou, ktorá v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ umožnila veriteľovi uplatniť inštitút mimoriadneho zosplatnenia.

17. Je nevyhnutné dať do pozornosti, že pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby celého úveru (v prípade mimoriadneho zosplatnenia úveru) je v prvom rade nevyhnutné diferencovať medzi okamihom vyhlásenia zročnosti úveru zo strany veriteľa a okamihom, ktorým nastáva zročnosť celého úveru. Veriteľ okamihom vyhlásenia zročnosti úveru rešpektujúc zákonné podmienky pre daný postup podľa ustanovení § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ poukazuje na skutočnosť, že došlo z jeho strany k uplatneniu predmetného inštitútu resp. jeho oprávnenia z dôvodu riadneho a včasného neplnenia jeho pohľadávky zo strany dlžníka, avšak daný úkon (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) veriteľa má len deklaratórne, osvedčujúce účinky s tým, že ho nemožno spájať resp. stotožňovať s okamihom, ktorým nastáva zročnosť samotného úveru. Z uvedeného je zrejme, že okamihom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako úkonu ktorým si veriteľ uplatňuje svoje oprávnenie podľa § 565 OZ, nenastáva súčasne aj samotná zročnosť celého úveru, pretože naopak tá sa viaže ku dňu zročnosti nesplnenej splátky, ktorá zapríčinila resp. bola konštitutívnou príčinou zosplatnenia dlhu (§ 103 OZ druhá veta), preto je nevyhnutné začiatok plynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty viazať na predmetný okamih.

18. Ak teda v danom prípade bol žalovaný v omeškaní s riadnym a včasným plnením splátok splatných ku dňu 20.08.2016, 20.09.2016 a 20.10.2016, na základe čoho veriteľ platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tak s poukazom na § 103 OZ druhá veta okamih, ktorým nastala zročnosť úveru sa viaže ku dňu 20.08.2016 resp. ku dňu tej nesplnenej splátky, ktorá je príčinou zročnosti úveru ako celku a zároveň týmto okamihom dochádza aj k začiatku plynutia trojročnej objektívnej lehoty v zmysle § 103 OZ druhá veta, ktorá uplynula najneskôr 21.08.2019.

19. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejme, že súd prvej inštancie naviazal začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby ku dňu splatnosti splátky zo dňa 20.07.2016, preto jeho posúdenie v tomto prípade správne nie je, avšak napriek tomu to nič nemení na vecnej správnosti výroku jeho rozhodnutia. Je tomu tak preto, že vzhľadom to čo už odvolací súd vyššie uviedol k začiatku plynutia premlčacej doby došlo odo dňa 20.08.2016 resp. od tej splátky, ktorá spôsobila zročnosť celého úveru a s poukazom na skutočnosť, že žalobca podal žalobu na uplatnenie svojho práva dňa 07.09.2019 jeho nárok sa stal premlčaným najneskôr dňa 20.08.2019.

19.2 Preto ak súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí zamietol žalobu žalobcu z dôvodu jej premlčania jeho právny záver bol správny, bez ohľadu na skutočnosť, že pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby bral v úvahu splátku splatnú ku dňu 20.07.2016, napriek tomu že premlčacia doba začala plynúť dňom 20.08.2016. Vzhľadom na hore uvedené teda odvolacia námietka žalobcu, keď uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pretože mal za to, že právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádza resp. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.10.2016 obstať nemôže.

20. Žalobca v podanom odvolaní poukázal aj na znenie § 101 Občianskeho zákonníka, k čomu odvolací súd uvádza, že § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou, t.j. lex generalis a § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Pokiaľ teda ide o zosplatnenie poskytnutého úveru, t.j. o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, uvedená skutočnosť len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatnenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky (v konkrétnom prípade splátky splatnej k 20.08.2016), teda už od tohto momentu splatnosti nezaplatennej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatnenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 OZ, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať, je § 103 OZ druhá veta, teda dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého úveru.

21. Pre jednotlivé splátky splatné pred dátumom splatnosti tej splátky, ktorá bola príčinou zosplatnenia celého úveru platí, že premlčacia doba pre každú z týchto splátok je samostatná a pre každú z nich začína plynúť odo dňa zročnosti tej ktorej nesplnenej splátky (§ 103 OZ prvá veta), avšak po mimoriadnom zosplatnení úveru objektívna premlčacia doba začína pre celý úver plynúť ako jeden

celok, a to od okamihu zročnosti splátky, ktorá spôsobila zročnosť celého dlhu (§ 103 OZ druhá veta). Vzhľadom na uvedené teda nemôže obstať odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tým, že napríklad splátka úveru so splatnosťou dňa 20.09.2016 bola v prejednávacom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety § 103 OZ uplatnená v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, keďže ide o splátku splatnú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru resp. splátku pre ktorú má plynúť samostatná premlčacia doba, a to pretože súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí výslovne uviedol, že premlčacia doba pre celý úver (po mimoriadnom zosplatnení) začína plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá spôsobila zročnosť celého dlhu, preto je zrejmé, že aj splátky splatné od splátky, ktorá bola príčinou zročnosti celého úveru až do úkonu veriteľa, ktorým vyhlásil mimoriadne zosplatnenie úveru sú započítané do objektívnej trojročnej premlčacej doby celého úveru, ktorá začala plynúť odo dňa 20.08.2016.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu s tým, že vecne správne je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu, aj keď počítal začiatok plynutia premlčacej lehoty od iného dátumu (20.07.2016), pretože to nič nemení sa skutočnosti, že žalobcov nárok je premlčaným, pretože začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby (pre celý úver § 103 OZ druhá veta), tak ako to vyhodnotil odvolací súd, začína od dátumu splatnosti splátky 20.08.2016 a keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 07.09.2019 t. j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby celého úveru, je jeho nárok premlčaným.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd bol presvedčený o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).